

نامه‌های رسیده

وامسجدا

در مسجدی بین نماز مغرب و عشا جوانی در فضیلت مسجد صحبت می‌کرد و در حین صحبت گفت: «روایت است که نشستن در مسجد از نشستن در بهشت بهتر است.» وقتی به خانه آمدم، در کتابهایی که دم دست داشتم به جستجوی اصل آن حدیث پرداختم. متأسفانه در کتابهایی که بنده داشتم، چنین روایتی در مورد مسجد وجود نداشت، اما همین امر سبب شد که به آیات و روایاتی پرفضیلت در مورد مسجد برخورد کنم که آوردن بعضی از آنها در اینجا خالی از فایده نیست:

- ﴿وَإِنَّ الْمَسَاجِدَ لَنُذَعَّرُ لَكُمْ أَجْرًا أَلَّا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾؛ «و اینکه مساجد از آن خداست، پس

هیچ کس را با خدا نخوانید.»

- قال رسول الله ﷺ: «فِي التَّوْرَاتِ مَكْتُوبٌ: إِنَّ تَيْبَتِي فِي الْأَرْضِ الْمَسْجِدِ، فَطُوبَى لِمَنْ لَبَسَهُ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ زَارَنِي فِي بَيْتِي إِلَّا أَنْ عَلَى الْمَرْورِ كَرَامَةُ الزَّائِرِ، الْأَبَشْرُ الْمَشَائِرِ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى الْمَسْجِدِ بِالنُّورِ الشَّاطِعِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛^۱ در تورات نوشته شده است که: مساجد، خانه‌های من در زمین اند پس خوشا به حال بنده‌ای که [خود را] در خانه‌اش پاکیزه کند و سپس مرا در خانه‌ام زیارت نماید. آگاه باش که بزرگداشت زائر بر زیارت شونده واجب است. کسانی که در تاریکیها به مسجد می‌آیند را به نور تابنده در روز قیامت بشارت ده.»

- همچنین پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: «يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُغْفِرُكَ مَا دُمْتَ جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ بِكُلِّ نَفْسٍ تَنْفَسَتْ دَرَجَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَتُصَلِّيَ عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةُ وَتُكْتَبُ لَكَ بِكُلِّ نَفْسٍ تَنْفَسَتْ فِيهِ عَشْرٌ حَسَنَاتٍ وَتُمْحَى عَنْكَ عَشْرٌ سَيِّئَاتٍ؛^۲ ای اباذر! تا زمانی که تو در مسجد نشسته‌ای خداوند متعال در مقابل هر نفسی که می‌کشی، درجه‌ای در بهشت به تو می‌دهد و فرشتگان بر تو درود می‌فرستند و در مقابل هر نفسی که در مسجد می‌کشی ده حسنه برایت نوشته می‌شود و ده گناه از تو محو می‌گردد.»

- قال الصادق عليه السلام: «إِذَا بَلَغْتَ بَابَ الْمَسْجِدِ فَأَعْلِمَنَّكَ قَصْدَتِ بَابِ نَيْتِ مَلِكٍ عَظِيمٍ لَا يَطَأُ بِسَاطِئِهِ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ وَلَا يُؤَدَّنُ بِمَجَالِسِهِ إِلَّا الصَّادِقُونَ؛^۳ آنگاه که به درب مسجد

۱. میزان الحکمة، ج ۴، ص ۳۹۰.

۲. همان، ص ۳۹۳.

۳. همان، ص ۳۹۶.

رسیدی، بدانکه تو اراده در ب خانه پادشاهی بزرگ کرده‌ای که جز پاکان به درگاهش نمی‌آیند و جز صدیقین به کسی اجازه نشستن در پیشگاهش داده نمی‌شود.»
 - و اما دو روایت زیر را باید خواند و به سر و سینه زد و فریاد واغریبا،
 و امسجد اسر داد.

۱. قال الصادق علیه السلام: «سَكَّتِ الْمَسَاجِدُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى الَّذِي لَا يَشْهَدُ وَنَهَا مِنْ جِبَرَانِهَا فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهَا: وَعِزَّتِي وَجَلَالِي لَا قَبْلَتَ لَهُمْ صَلَاةٌ وَاحِدَةٌ وَلَا أَظْهَرْتُ لَهُمْ فِي النَّاسِ عَدَالَةً وَلَا نَأْتَتْهُمْ رَحْمَتِي وَلَا جَاوَزُونِي فِي جَنَّتِي؛^۱ مساجد از کسانی که همسایه مسجدند و در آنها حاضر نمی‌شوند نزد خداوند شکایت کردند. پس خداوند عزیز و بزرگ به آنها سفارش کرد: به عزت و جلالم سوگند که هیچ نمازی از آنان قبول نمی‌کنم و عدالتی برای آنان در میان مردم ظاهر نسازم و رحمت من نصیب آنان نخواهد شد و در بهشت من با من مجاور نخواهند بود.»

۲. امیرالمؤمنین علی علیه السلام در نهج البلاغه می‌فرماید: «يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ... مَسَاجِدُهُمْ يَوْمَئِذٍ عَامِرَةٌ مِنَ الْبِنَاءِ، خَرَابٌ مِنَ الْهُدَى؛^۲ زمانی بر مردم خواهد آمد که... مساجدشان از نظر ساختمان آباد است و از نظر هدایت خراب می‌باشد.»
 این سخنان، تابلویی هشداردهنده و چراغی فروزان بر سر راه ماست تا خدای
 نکرده در وادی هلاکت نیفتیم.

چقدر انسان از آن مسجد خجالت می‌کشد که با بهترین مصالح، در بهترین

۱. همان، ص ۳۹۴.

۲. نهج البلاغه، حکمت ۳۶۱.

مکان ساخته شده، اما در اوقات نماز فقط اذان از بلندگوی آن پخش می‌شود و بس. مگر نه این است که مساجد پایگاه شیعه است و در مساجد، مؤمنین به زیارت خدا می‌آیند؟

اگر اندکی در زندگی تبلیغی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه معصومین علیهم السلام نظر کنیم، به روشنی می‌یابیم که محور فعالیت آنها مساجد بود. حداقل باید چهره مذهبی و دینی مساجد - که اجرای نماز جماعت در وقت فضیلت و به دنبال آن بیان قرآن و حدیث مداوم است - را حفظ کنیم.

وقتی به آیت الله بروجردی رحمته الله علیه در مورد ساخت مسجد اعظم اشکال می‌کنند که: آقا به جای خرج کردن برای مسجد، به فقر رسیدگی کنید و بچه‌های بی‌بضاعت را سرپرستی کنید، جواب می‌دهند: وظیفه من ساختن مسجد است.

چرا امروز باید شهری با ۵۰۰۰۰ نفر جمعیت و ۱۲ مسجد در محله‌های مختلف، فقط ۳ روحانی داشته باشد که یکی امام جمعه است و در مسجد جامع نماز می‌خواند و دیگری در مسجد روستایی نزدیک شهر و سومی در یکی از مساجد شهر. بقیه مساجد چه می‌شود؟ آیا برای آن مساجد صیغه فرادا خوانده‌اند؟ آیا زنها و بچه‌ها باید محله‌های خود را رها کنند و از راه دور به مسجد جامع بیایند؟ البته انصاف چنین است که مساجد بسیار زیادی هم دارای امام جماعت با سواد، با درایت، متعهد، با نظم و رعایت‌کننده حقوق مردم است و با چشم‌های خود، زیبایی کارشان را در مسیر جذب جوانان و همه اقشار مردم به دین اسلام

می‌بینیم و از همین جا دعا می‌کنیم خداوند به لحظه لحظه زندگیشان توفیق و برکت عنایت فرماید.

در پایان این دو نکته را - که پیشتر در مجله مبلغان آمده بود - همیشه به یاد داشته باشیم:

۱. جناب حجة الاسلام والمسلمین محمد حسن نبوی گفته بودند: «در زمانهای گذشته، در جنگها برافراشتگی پرچم دلیل بر برقراری لشکر بود و تا زمانی که علمدار، علم را به دست داشت، می‌گفتند: هنوز لشکر مضمحل نشده است. علم لشکر اسلام و جوامع اسلامی تنها و تنها مسجد است و تا زمانی که این علم و پرچم برقرار باشد، حاکمیت ارزشها، دفاع از دین و پرستش خدا باقی است و اولین نتیجه اضمحلال و شکست مسلمین، انهدام مساجد است.»

۲. جناب حجة الاسلام والمسلمین حسینی بوشهری گفته بودند: «از نظر لغت، کلمه عمارت ناتوان نیست از آنکه شامل عمارت و آبادانی معنوی نیز بشود؛ همانطور که شامل عمارت و آبادانی ظاهری و مادی است. از این جهت، همه کسانی که به نوعی در کار مسجد دخالت دارند می‌توانند آباد کننده مسجد باشند.»

با توجه به اینکه عمران و آبادی مادی و معنوی مساجد و وظیفه مؤمنین است، که خداوند فرمود: ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ﴾^۱ «مساجد را فقط کسانی آباد می‌کنند که ایمان به خدا و روز قیامت

داشته، نماز را اقامه کرده و زکات می‌دهند و جز خدا از کسی نمی‌ترسند»، بیایید دست در دست هم بگذاریم و مساجد را آباد نماییم.

ید الله دهقان شادکامی

* * *

محضر گرامی طلاب محترم و فضیلاى عزیز

سلام علیکم

از آنجا که نقش و اهمیت روحانیت در طول تاریخ و همچنین تاریخ گذشته کشورمان بر هیچ فرد روشن و آگاهی پوشیده نبوده و نیست و ثمره روشن بینی، دقت نظر و شناخت نیازهای زمان توسط روحانیت و علمای بزرگ شیعه - همچون علامه مجلسی، شیخ بهائی، علامه طباطبایی، امام خمینی علیه السلام و ... - در قالب حکومت دینی در این کشور تبلور و عینیت یافته است، بر خود لازم دانستیم از شما عزیزان که به عنوان پرچمداران احیای سنت نبوی و سربازان امام غایبمان مفتخر گردیده‌اید تقاضا نمایم تا امروز که ایمان مذهبی مردم و به خصوص نسل جوان به انحاء مختلف آماج تهاجم دشمنان قرار گرفته است و دل اهل ایمان با مشاهده زیر پا گذاشته شدن معروفها و اقامه برخی منکرات در سطح جامعه شکسته و مکدر می‌گردد، با شناخت و درکی که از نیازهای زمان حاضر دارید، بیش از پیش با نقش آفرینی صحیح خود در امور اجتماعی و تلاش در جهت حفظ ایمان مذهبی مردم و به خصوص نسل جوان،

عملاً نسبت به اقامه معروف و امحاء منکر تلاش نمایید.

قسمتی از بیانات مقام معظم رهبری (حفظه الله تعالی) در دیدار با طلاب و روحانیون که در تاریخ ۱۳۸۰/۸/۸ ایراد گردیده است از نظر تان می‌گذرد:

«ما هیچ توصیه نمی‌کنیم که شما همان طور بنویسید که علامه مجلسی می‌نوشت، اما توصیه می‌کنیم مثل علامه مجلسی نیاز زمان را درک کنید... شیخ بهایی با آن مقام علمی و تبحر و احاطه‌ای که بر انواع و اقسام علوم مذهبی و غیر مذهبی دارد، برمی‌دارد کتاب نان و حلوا و شیر و شکر می‌نویسد، یعنی شعر می‌گوید و در خلال آن، با تمثیل، معارف لازم را در محیط آن روز اشاعه می‌دهد... امروز مسئله یک روحانی دلسوز و علاقه‌مند فقط این نیست که بتواند دل چند نفر مؤمن را که در حول و حوش او در یک منطقه محدود قرار دارند، آرامش بدهد. امروز مسئله ورود در یک میدان مبارزه مطرح است... امروز در این کشور حادثه‌ای اتفاق افتاده است که در طول تاریخ بی‌نظیر است؛ یعنی بعد از صدر اسلام، چنین حادثه‌ای به وقوع نپیوسته است و آن تشکیل حکومتی است که قاعده آن احکام دینی است... این، هر کس را که به شریعت و معارف اسلامی و مکتب اهل بیت علیهم‌السلام اندک علاقه‌ای دارد، موظف می‌کند که گوشه کار را بگیرد و کمک کند. کنار نشستن، بی‌تفاوت ماندن و خود را در سرنوشت این نظام سهیم ندانستن، مقبول نیست. مخالفت کردن که جای خود دارد.»

جمعی از دست‌آوردان ارزشهای اسلامی